ב״ה, עש״ק תזו״מ תשפ״ה

לתלמידי כתה ח׳ והוריהם היקרים, ה׳ עליהם יחיו

אתם נמצאים ב׳זמן׳ האחרון בתלמוד תורה תורת חיים, ומתכוננים לקראת העליה לישיבה קטנה בקרוב, בה בעזרת ה׳ תמשיכו להתעלות עוד ועוד בתורה וביראת שמים בדרך החסידות. את הזמן הנוכחי כדאי לנצל היטב, באופן של ״חטוף ואכול חטוף ושתי״, הן כדי לקבל במדה גדושה את החינוך החסידי של הת״ת ומתוך כך להתכונן להמשך הדרך בע״ה.

בפרקי אבות, שלומדים בחדשי הקיץ בכלל וכהכנה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות בחג השבועות בפרט, לומדים שהמדה המעולה ביושבים לפני החכמים היא ״נפה, שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת״.

״**סלת**״ בגימטריא **תמים** – המשך הדרך שלכם, להיות ׳תמימים׳ כרצונם של רבותינו נשיאינו, כאשר כל ׳תמים׳ זוכה להיות סלת נקיה (ראשי וסופי תבות **סלת נקיה** עולים **תפלה** והאותיות שבאמצע הן **לקי**, שם קדוש היוצא מראשי התיבות ״**ל**ישועתך **ק**ויתי **הוי**״, פנימיות עבודת התפלה). יש כאן רמז מובהק לחג השבועות, ״זמן מתן תורתנו״, תכלית ימי הספירה, כאשר מ״שבע שבתות תמימת תהיינה״ מגיעים להקרבת שתי הלחם ש״סלת תהיינה״ – על ידי תמימות ימי הספירה, עבודת ה׳תמימים׳, זוכים לסלת נקיה במתן תורה.

ולענייננו: כאשר התלמיד מתבונן בעין טובה בדברים הטובים שהוא זוכה לקבל במקומו – בחינוך הטוב בבית הוריו ובתלמוד תורה – הוא לומד להבחין בין העיקר ובין הטפל וכך לקחת איתו להמשך את הדברים הטובים והחשובים שהוא קבל, ולהשתמש בהם כיסוד לכל דרכו בהמשך – הן בבחירת הדרך הנכונה, הישיבה הכי מתאימה להתעלות בלימוד התורה והחסידות, והן בהתייצבות על הדרך הטובה העולה בית א-ל ושגשוג בה בשקידה והתמדה בע״ה.

בברכה לשבת מרוממת, מתוך דיבוק חברים וחיבור עמוק בין ההורים והבנים, שתהיה פתיחה טובה לזמן קיץ הבא עלינו לטובה והכנה רבתי להמשך הדרך.